

Tabel 2. Stigning 1995-98 i forskellige lønbegreber

	Kumuleret år-år stigningstakt i identiske virksomheder	Nationalregnskabet
	----- Pct. -----	
Samlede lønomkostninger		9,6
- indirekte lønomkostninger		(+)
= Helårsfortjeneste	11,8	(Mindre end 9,6)
- pensionsbidrag mv. ¹⁾	(-2,3)	
= Helårsfortjeneste ekskl. pensionsbidrag mv.	9,5	

Kilde: Dansk Arbejdsgiverforening og Danmarks Statistik samt egne beregninger. Talmaterialet er yderligere dokumenteret i bilagstabellen.

1) De komponenter, der ifølge bekendtgørelsen om beregning af satsreguleringsprocenten, fratrækkes. Beregningerne er foretaget ud fra DA's oplysninger til Finansministeriet, som maksimalt er angivet med 2 decimaler. Beregningerne er herudfra foretaget med størst mulig præcision.

Medvirkende til den lavere stigning i nationalregnskabets opgjorte gennemsnitsløn pr. beskæftiget er efter alt at dømme den særligt kraftige vækst i beskæftigelsen i perioden for unge og tidligere langvarigt ledige med lavere gennemsnitlige lønninger end lønningerne for den øvrige beskæftigelse. Denne vækst synes overvejende at have været i erhverv, som er underrepræsenteret i DA's statistik.

Faste vægte

Til sammenvejning af årslønningerne for arbejdere og funktionærer på baggrund af DA's StrukturStatistik anvendes faste vægte. Det betyder, at fordelingen mellem arbejdere og funktionærer i år 1 er anvendt til sammenvejning af lønningerne for arbejdere og funktionærer i både år 1 og år 2. Vægtene ajourføres løbende. Denne metode er velkendt fra opgørelsen af prisindeks (kædeindeks).

Anvendelsen af faste vægte betyder, at reguleringen af satser tager udgangspunkt i lønningerne for henholdsvis arbejdere og funktionærer, og dermed ikke påvirkes af tilfældige eller strukturelle forskydninger mellem disse grupper.

I den oprindelige satsreguleringslov fra 1989 blev taget udgangspunkt i lønstigninger for gruppen af arbejdere. Ved anvendelse af faste vægte tages fortsat udgangspunkt i lønstigningerne for sammenlignelige grupper på arbejds-

markedet, idet lønnen for arbejdere og funktionærer vejes sammen og der derved også tages hensyn til at stigningen i funktionærernes lønninger kan være en anden end arbejdernes. Som i den oprindelige lov inddrages imidlertid ikke forskydninger i beskæftigelsen mellem de to grupper.

En beregning baseret på flydende vægte ville i modsætning hertil kunne medføre stigningstakter, der ikke var sammenlignelige med nogen af de to grupper – arbejdere og funktionærer.

Anvendelse af faste vægte sikrer, at hvis arbejdere og funktionærer oplever samme gennemsnitlige lønstigningstakt, eksempelvis 3 pct., da bliver den sammenvejede stigningstakt også 3 pct. Dette er ikke sikret ved anvendelse af flydende vægte, hvor den sammenvejede stigningstakt kan blive både højere og lavere end 3 pct., afhængig af forskydningerne i fordelingen mellem arbejdere og funktionærer.

Tages der eksempelvis udgangspunkt i DA's opgørelse af henholdsvis arbejdere og funktionærers årslønninger i 1997 og 1998 til brug for beregningen af satsreguleringsprocenten for 2000, vil stigningstakten i den sammenvejede årsløn være højere end stigningstakten for både arbejdere og funktionærer, hvis der anvendes flydende vægte, jf. tabel 3. Det skyldes en forskydning mod relativt flere funktionærer, som i gennemsnit har et højere lønniveau end arbejdere.